

Muhammet Furkan Sayan

- Őirler -

Yayın Tarihi:

06.12.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Muhammet Furkan Sayan

Eserleri:

Anadolu

Hani masalarda efsanelerde anlatılan yurt
Kaf dağının zirvesinden görülen
Anka kuşunun küllerinden doğduğu
İşte o yurdun adıdır Anadolu

Denizlerin süsü inci gibi
Yeryüzünün en güzel yurdu
Hani Batlamyus'un Evliyanın ve bizlerin
Hayran olduğu yerdir Anadolu

Nakış Nakışilmekilmek
Her nakış da bir sır işlemek
Hani şarkıda da dediği gibi
Ata yurttan Balkana ille de Anadolu

Hani uğruna destanlar yazılan
Koç yiğitlerin sevdası
Boram boram vatan aşkıyla harmanlanan
İşte öyle bir yurttur Anadolu

Kimi zaman serttir yüzü kızar bizlere
Ama yinede besler büyütür ve bizi biz yapar
Hani Veysel'in sadık yarı
Anadolu'nun soğuk toprağı değil mi

Anadolu sevda kahramanlık emek yurdu
72 milletin gözünün nuru
Anadolu eşi bulunmaz güzelliklerin
Eşi bulunmaz yurdu

Anadolu sevdam
Anadolu bekam
Anadolu istiklalim
Anadolu beni ben yapan herşeyim

Muhammet Furkan Sayan

Beklenen Vasıta

Ömrümün dörtte üçü
Bitmeyen bir pazartesi günü
Bekleyerek aydınlandı gökyüzü
Beklenen Vasıta bitirdi ömrümü

Muhammet Furkan Sayan

Bir Destandır Çanakkale

BİR DESTANDIR ÇANAKKALE UNUTULMAZ ÜÇ BEŞ ASIR İLE
ÇANAKKALE UFKUNDA BİR DESTAN YAZILMAZ HİÇBİR KALEM İLE
BİR DESTANDIR ÇANAKKALE GARBİN UFKUNDA VAROLUŞTUR ÇANAKKALE
VAROLUŞTUR HARBİN ORTASINDA ÇANAKKALE

Muhammet Furkan Sayan

Bir Sabah

BİR SABAH YİNE ÇAMLARIN ALTINDAYIM
UFUKTAN NAZLI NAZLI DOĞUYOR GÜNEŞ
BİR ŞABAH YİNE KIRLARDAYIM
ELİMİ UZATSAM YAYLALARA OVALARA UZANACAĞIM

BİR SABAH UZUN UZUN KAVAKLAR EL SALLIYORLAR BANA
BİR SABAH GONCALAR GELİNCİKLER SELAM VERİYORLAR BANA

Muhammet Furkan Sayan

Bunalım

Ruh yaralandı
Kalbim öleli çok oldu
Mutluluk ve tebessüm
Yüzümden ve gözlerimden
Hayaller ve insanlar
Zihnimden gideli çok oldu

İçtiğim çayın tadı kaçalı
Yaşadığım dünyanın çivisi çıkalı
Gözlerden yansımam silineli
Su gibi temiz olmayalı
Çok oldu
Bunalımda ruhumu öldürelî
Bunalımda hayallerimi öldürelî
Çok oldu
Günleri unutacak kadar
Çok oldu

Muhammet Furkan Sayan

Canımın Cananı

Gece olmuş ömrüm
Güneşim nerede
Sabah yellerinde Savrulan aşkım
Benim canımın cananı
Daha gün batmamış
Işığın nerede

Soğuk kışlara hapsolmuşüm
Cemrem nerede
Daha kışlar gelmemiş
Canımın cananı
Güneşin nerede

Bilinmez yollara düşmüşüm
Pusulam nerede
Daha yola çıkamamışım
Canımın cananı
Sana gelen yollar nerede

Ben yanarken sevdan ile
Neredeydin canımın cananı
Bir kova suya muhtaç iken
Neredeydin canımın cananı

Muhammet Furkan Sayan

Cehaletin Pirine

Çehaleti sıksa özünü alsalar
Özünden parfüm yapsalar
Parfümü üstüne boca etseler
Cehalet zarif kalır üzerinde

Kokar miski amber gibi cehalet
Senin nursuzluğunun yanında

Parlar cehalet bir yıldız gibi
Senin iğrenç karanlığında

Sarsalar cehaleti bembeyaz bir kaftana
Senin yanında karanlığa hapsolür

Muhammet Furkan Sayan

Çınar Ağacı

Ben bir çınarım Anadolu'nun bağrında
Yemyeşil yapraklı koca bir çınar
Başım bulutların yegane dostu
Ben koca çınarım Anadolu'nun bozkırın da

Aşıklar bilir benim gölgemi
Kalbiyle arayanlar bulur beni
Kimine İstanbul'un boğazında
Kimine Erzurum'un yaylasında serinlik olurum.

Ben Çınar ağacıyım palandöken'in eteğinde
Başım bulutların üzerinde
Dallarım uzanır göklere
En deli rüzgarlarda savrulur yapraklarım

Ben çınarım bin yıllık bir sevdayım
Anadolu'nun her yerindeyim
Göremezsün gülüm beni
Bir çift aciz gözle

Koca çınarım ben gönüllerin hükmünde
Yapraklarım rengarenktir benim
Her renge bürünür Anadolu'da
Kimisi Sevda'nın karası kimisi de acının kızılı

Aşıklar bilir kovuğumdaki cevheri
Bir kez görsen bilsen
Sarılırsın koca çınar'a en içten
Ayrılık olsa bile sonunda

Ozanlar gelir yanımda söylerler
Gönüllerini bir bana dökerler
Koca çınar'ın sevdasında
Gönüller ağlar hazin hazin sessizce

Ben Çınar ağacıyım
Aşıkların Sevda bahçesiyim
Kalbi ile arayan bulur beni
Gölgemde seller olur aşıkların gözyaşları

Ben bir çınarım Anadolu'nun bağrında
Bin bir dallı Yavuz koca bir çınar
Başım bembeyaz bulutlarla kaplı
Ben Çınar ağacıyım Anadolu'nun bağrında

Muhammet Furkan Sayan

Çocuklar Ölmesin

Oysa hayaller kurmuştu
Gökyüzüne bakan çocuk
Çikolata ve şeker dilemişti Tanrıdan
Herkesine her çocuğa istemişti
Babası ve diğerlerinin babası
Göklere yükselince
Ufacık bedenine bir acı çekirdek
Ve annesinin gözüne bir damla yaş gelince
Bir daha çikolata yiyemeyeceğini
Anlamıştı vücudu soğumaya başlayınca

Muhammet Furkan Sayan

En Güzel Ev

Hani ocukken avlusunda koştuğumuz
Her köşesinde oyun kurduğumuz
Babadan alınan harlıkla şekerler aldığımız
Ve o şekerleri kardeşlerle paylaştığımız .

En güzel hikayeleri dinlediğimiz
Dışarda en soğuk tipiden kaçıp geldiğimiz
O sobanın sıcakık yaptığı
Evin en güzel dş kurulan odası

Hani pazar akşamları Yapılan o banyolar
Ve sonrasında sobanın gözünde pişirilen
En sosyete yemeklerden bile güzel olan
o tadına doyum olmaz patatesler varya.

En güzel ev, çocuklar sizin mutlu olduğunuz
O oyunları kurup , şekerleri yediğiniz
Masallarla ninnilerle büyüdüğünüz
O ev sizin en güzel evinizdir

Muhammet Furkan Sayan

Erzurum Destanı

Şu şehri Erzurum ki bir destanın kendisi
Küllerinden yeniden doğan anka kuşu gibi
Ne acılar savaşlar ihanetler
Şu şehri Erzurum gazilerin yurdudur

Çok değil bundan bir asır evvel
Bir dirilişin filizlenip yeşerdiği yer Erzurum
Kan rengi alan nehirleri
Bir neslin vatan uğruna öldüğü yerdir Erzurum.

Makus talihidir bu şehrin acılar
Öyle zulmler gördüğü şu çifte minareler
Şehri Erzurumun yolları
Kanlarla ve nice canlarla çizildi

Ve bundan bir asır evvel
Gebe kadınlar, kundaktaki bebekler
Hepsi benzeri olmayan bir vahşilikle
Yapılan bu soykırımın isimsiz şehitleri oldu

Ve bu şehri Erzurum bir liderin gözlerinde
İstikbalde istiklal gördü
Topyekûn bir diriliş başladı
Adeta küllerinden yeniden doğmuşcasına

Doğunun kalbiydi acılar şehri Erzurum
Ve elbet bu kalbi söküp almak isteyenler vardı .
Bir halk paşası topyekûn üstlerine geldi
Anadolu'nun her ilinden bir fedai geldi

Manzara vahimdi şehri Erzurum'da
Her sokak cansız bedenlerle doluydu
Neferler bu zulmü yerinde görünce
Türk'ün istiklal duygusu harlanı verdi

Ve koca bir ateş yayılmaya başladı Erzurum'da
Hürlük ve vatan ateşi
O emsali olmayan soykırımcı caniler
Kazım Paşa'nın neferlerinin önünden kaçıp gitti.

Asırlar geçse de şehri Erzurum'un ufkunda
Bu benzeri olmayan direnişin kahramanları
Ve Anadolu'nun istiklal türküleri
Asırlar geçse de şehri Erzurum'un dağlarında yankılanıp hatırlanacaktır.

Muhammet Furkan Sayan

Gördüm

Şu kısacık zamanda
Belkide asırlarca anlatılacak
Bir çok olay
Belkide yalnız benim bileceğim
Acı hatıraları
Ve hiç unutamayacağım
Şeyleri gördüm

Belki yüreğimde aşkı
Yüzümde tebessümü görmedim
İhaneti ve dostluğu
Güneşin ufkunda huzuru
Yüzlerin altında yüzleri
Dertlerin altında dertleri
Kolay olmasa da mutluluğu gördüm

Çile gördüm her baktığım yerde
Elleri nasırdan tutmayan
Yarınlarını unutan
Birçok insan gördüm
Huzuru ve rahatı için
Sömürenleri
Ve onların sessiz gidişini gördüm

Çok şey gördüm şu kısacık hayatta
Yüzlerin altında yüzler
Dertlerin altında dertler

Muhammet Furkan Sayan

Habersiz Sevmeli

İçin öyle bir yanmalı ki aşktan
Dışına bir nebze vurmamalı
Sevdiğini bir tek sen bilmeli
Onu üzmeğe kendini üzmeğe

Yüreğın onun için atsada
Sözlerin onun için olmamalı
Yüreğindeki ateşı görmüyorsa
Anlamalı onuda yakan biri olmalı

Ve çekilmeli sessizce bir kenara
Onun için yaşadığını unutmalı
Ruhun huzuru onda bulsada
Kalpleri kırmamak için habersiz sevmeli

Muhammet Furkan Sayan

Hastaneden

Hastaneden yazıyorum sizlere
Sol gözümde süzülüyor bir damla yaş
Ve o beyaz duvarlarda canlanıyor
Yaşamın verdiği anılar

Mutluluk hüznün pişmanlık canlanıyor
Kulağımda eskinin sesi
Dostluklar düşmanlıklar hatırlanıyor
Acısıyla tatlısıyla yaşam tefekkür ediyor

Ve yine derince düşünceler içinde
Yanıbaşında sevdiklerin
Senin için gerçekten endişe eden
Hayatın anlamı belki de sevmek tir

Ve yine gözüm dalıyor eskilere
Son kez belki de dalıyorum düşüncelere
Olsun güzel yaşadım diyorum
sessizce kapıda bekleyen Azrail'e gülümserken

Muhammet Furkan Sayan

Hayallerinde İstanbul

Bir düş kuruyorum her gece
masmavi marmaray'ı düşünüyorum
galata'dan kanatlanıp uçuyorum
ve semasında geziyorum hayallerimde İstanbul'un

şarkılar dinliyorum Gülhane parkı'nda
sırtımı yasıyorum koca yapraklı bir çınar'a
görüyorum en güzel tonundan
İstanbul'u yeniden kuruyorum hayallerimde

saat 5'te yetişiyorum vapura
elimde sıcak bir çay ve simit
oturuyorum köşe bir yere
martıları selamlıyorum her gece

her zamanki gibi kalabalık Coşkun
yine Eyüp Sultan meydanı
güvercinler avlusunda uçuyor
ve ben geziyorum İstanbul'da o özgür kuşlar gibi

bazen düşlerim bölünüyor
İstanbul'u düşünürken
Fatih'i görüyorum surların önünde
sanki İstanbul'un fethinde gibiyim

ve gitmediğim yıllara dönüyorum
İstanbul'u düşlerken üstatları görüyorum
Necip fazıl'ı Nazım hikmet'i ve Orhan Veli'yi
sonra oturuyorum bir ağacın dibine
İstanbul'u düşünüyorum hayallerimde

Muhammet Furkan Sayan

Hayata Dair İpuçları

Gülmeyi unutmamalı insan
Hayal etmeyi
Uçan kuşların huzuru getireceğini
Şarıl şarıl akan suyun sesini duymalı

Umut etmeden yaşanmıyor
Gülmeden sevmeden olmuyor
Güneşli günleri beklemektense
Güneşli günleri aramaya çalışmalı

Mutlaka kitap okuyup müzik dinlemeli
Şiirle duygulara hükmetmeli
Sevmekten önce sevmeyi bilmeli
Kalp kırmayarak gönüller kurmalı

Çocukluğundan kopmamalı
Bir yanı hep masum kalmalı
Hayatta zorlukları birlikte aşmalı
Kimse kendi yağında kavrulmamalı

Umut etmeli sevmeli
Hayal kurmalı insan
Gönüllerde nefret değil
Sevgi büyütmeli

Velhasıl kelam
Bunlara uyarsa her bir yürek
Olmaz mı topluma okyanusta bir kürek

Muhammet Furkan Sayan

Kara Gözlü

yine bir sabah vakti
Tüfeğimi aldım elime
çıktım dağa taşa ormana
ve o gün gördüm kara gözlü ceylanı

çektim tüfeği
doğrulttum ve nişan aldım
gevirdi yüzünü masumca
ve elim bir türlü tetiğe gitmedi

korktu kara gözlü Ceylan
kaçtı ormanın derinliklerine
aldım tüfeği hiç düşünmeden
gittim peşinden ormanın derinliklerine

aradım günlerce belki de aylarca
vardım bir mağaranın önüne
yorgundum oracıkta yığıldım
ve kara gözlü ceylan'ı düşümde gördüm

usulca kalktım izini sürdüm
bir sazlık da bulu verdim
çektim tüfeği hiç düşünmeden
vurdum kara gözlü ceylanı yüreğinden

yığıldı olduğu yere
gittim yanına suretine baktım
kendimden bir parça gördüm
hiç düşünmeden kurşunu kendime sıktım

Muhammet Furkan Sayan

Karanlık Şehir

KARANLIK BİR ŞEHİRDE
ISSİZ TENHA BİR YERDE.
SESSİZLİK VAR BU ŞEHİRDE.
YOK BİR PARÇA IŞIK BİLE.

ŞEYTAN OYUNU SANKİ.
KAYBOLUYOR İNSAN KARANLIKTA.
GÖZ GÖZÜ GÖRMÜYÖR.
GÖNÜLLER ZATEN KÖR.

KORKUYORUM ANİDEN BELİREN IŞIK'TAN.
YARAB BU DA NE!
KARANLIK YOL BİTİYORDU ALEVLERDE
M.FURKAN SAYAN

Muhammet Furkan Sayan

Kızıl Elmaya

kızıl elma yolunda alsancak'ı görürsen
al onu ey oğul dalgalandır cihanda
kızıl elma yolunda hükmet artık cihana
bu dava artık farz olmuştur bizlere

kutlu dava yolunda diril artık kabrinden
kızıl elma'ya doğru Akın yaparken oğul
balanı gönder şarka kutlu dava yoluna
atanı takip et dört nala yürü garpa

artık vakti gelmiştir cihana hükmet
kızıl elmaya giden ey kutlu güzel Ordu
Türk'ün marşını cihana duyur
artık vakti gelmiştir Türk'ün fetih zamanı

kızıl elma yolunda hak ile batıl vardır
kızıl elma'da çok çetin bir Cenk vardır
ötükenden sayana akından karana
haydi oğul haydi titret şarkı da garpı da

atan Oğuz seslenir kızıl elma cenginde
haydi oğlum haydi yaz cihana destanı
Türk'ün yurdu her yerdir Güneş ulaşsın yeter
çadırın gökkubbe vatan ise topraktır

Ötüken de bir çınar kökü Sarar cihanı
Oğuz Ata mirası ötüken'de başlıyor
kızıl elma yolunda diril artık kabrinden
haydi ulu Hakan hükmet artık cihana

Muhammet Furkan Sayan

Kirli Sepeti

Züleyha daha 18 yaşında
Hayatın baharında
Züleyha daha 18 yaşında bir kız
Elleri buz kesmiş gözlerinde korku
Kalbinde derin bir sızı

Liseden birincilikle mezun oldu
Babasının biricik kızı
Aksak bir abisi somurtkan bir annesi
Züleyha daha 18 yaşında
Üç yıl kadar olmuş babası öleli
Çalışıyor aksak ayakla abisi
Kardeşi okusun diye
Kirlenmiş dünyanın oyunu bu ya
Hastalanmış yatağa düşmüştü abisi
Bir köşede ilaç bekliyordu

Oysa fakirdi bu aile
Anne yaşlı Züleyha okullu
Çok düşünmüştü Züleyha
Vazgeçmişti okumaktan
Girmişti bir fabrikada işe
Züleyha abisine ilaç
Züleyha annesine ve küçük kardeşine
Daha 18 yaşında kol kanat germişti

Züleyha daha 18 yaşında
Elleri kalemden iğneye
Züleyha daha 18 yaşında
Gözleri kitaptan dikiş makinesine

Yine birgün erkenden kalkıp durağa gitti
Ogün onun doğum günüydü
Akıldan silinmişti kutlamalar
Züleyha o gün 19 yaşından gün almadan
Züleyha o gün yaşını doldurmadan
Çekti gitti kirlenmiş bu dünyadan

Kirlenmiş dünyanın oyununa geldi
Bir gece vakti işten evine dönerken
Karanlığa gizlenmiş kirli bir sepetten
Çıkmıştı canavar Kıymıştı ona

Züleyha daha 18 yaşında
Hayatın baharında
Kirlenmiş dünyanın oyununa
Züleyha daha 19 yaşından gün almadan
Hayal ettiği gibi bir doktor olmadan
Züleyha Züleyha Züleyha
Daha 18 yaşında
Ölümün kucağında
Babasının biricik kızı

Züleyha daha 18 yaşında
Kirlenmiş dünyanın kurduğu bu oyunda
Daha 19 yaşından gün almadan
Aldı kirli sepetinden birileri
Züleyha Züleyha Züleyha
Kopardılar hayattan seni...

Muhammet Furkan Sayan

Kurye

Şabah kar yağıyordu lapa lapa
Öğleye doğru yağmur ve şimdi dolu
Alt yolda trafik kilitlenmiş
Üst yolda olan kazadan dolayı

Beyaz sedan bir araba
İçinde müzik alkol ve birkaç genç
Yol boyu sürüklenen bir motor
Ve üstünde ekmek için ölüme giden biri

Oysa sabah evden çıkarken
Sarılmıştı anası koşmuştu kızı yanına
Baba çikolata alsana demişti
Gülümsemiş ve çıkmıştı işe

Şimdi paramparça motor
Kafasında ezilen bir kask
Parçalanıp dağılmış bir çikolata
Ve arkadan gelen acı çığlıklar

Yine bir kurye, yine bir baba, yine bir oğul
Alıp kopardı hayattan keyfine düşkün birileri
Ve yeniden başlamıştı trafik
Alt yolda da üst yolda da
Yeniden zamana ve ölüme karşı
Eve ekmek götürmek için
Yeniden savaşmaya başlamıştı kuryeler

Muhammet Furkan Sayan

Memleket Gibisi

Ŗu boyluca serilmiŖ acunda
Doğudan batıya uzanan dağlarda
Kuzeyden guneeye esen ruzgarlar
Söyleyin var mıdır memleket Gibisi

Dağlara hükmeden ulu kurtlar
Gökleri yuva yapan kartallar
Yağız yere hükmeden aslanlar
söyleyin var mıdır memleket Gibisi

Yurduna gönülden bağlananlar
Uğruna ölmeyi göze alanlar
Bir karıŖ toprak olsa bile
Söyleyin var mıdır memleket Gibisi

Kalbine yalnız vatan Sevdası düşenler
Bayrak için Can verenler
Ölüm bize Toydur diyenler
Söyleyin var mıdır memleket Gibisi

Var mıdır memleket Gibisi
Ŗu cihanda uğruna destanlar yazılan
Varmıdır acaba bu denli seveni
söyleyin var mıdır memleket Gibisi

Muhammet Furkan Sayan

Ruhumun Gurbeti

İçim sıkılıyor
Nefes alan herşey sanki beni izliyor
Ruhumun duvarları
Bir oflayışla yıkılacak gibi oluyor

Müzikler şiirler yada resimler
En sevdiğim yemek yada su
Aşkından yandığım
Bunlar bile bana uzak geliyor
Ruhum sanki başka bir şey istiyor

Geceler sorgulama
Günüzler anlamsızca yaşama
İnsanlar yıldızlar kadar uzak
Ruhum bekleyişte ama neyi

Diziler filimler tiyatrolar
Bitmeyen senfoniler
Kafamda dolşan anlamsız tıngırtılar
Ve ölüme özlem

Ruhum daralıyor
Belkide gurbetin sonu geliyor
Kafesten kuşlar uçuyor
Ruhumun gurbeti sona mı eriyor

Muhammet Furkan Sayan

Sadakat Kuru Bir Söz

Tanrıya karşı verildi ilk yemin
Adem ve Havva bir elma için
Çiğnedi buyruğu ve sözü
Ö günden beri kuru bir sözdür sadakat
Üfleyince uçup gider dilden de yürekten de

İsa'ya ve Tanrıya ant içmişti Yahuda
Sadakat yemini etmişti
Sonra kuru yaprak misali
Sadakati uçuştı ihtiras ve hırs rüzgarında

Muhammed'e söz vermişti kureyşliler
Sadıktılar ahtlerine
Savaş yok on yıldan evvel demiştiler
Yine sözleri uçtu
Yine sadakat Bir kuru kelime oldu

Anlayacağınız dostlar
Sadakat kuru bir söz
Kimler derse sadık biriyim diye sizlere
Evvela düşünün
İnsan ki Tanrıya sadakat yemini etmişti
İnsan ki bu yeminden bile dönmüştü
Sadakat kuru bir söz

Muhammet Furkan Sayan

Savaş

Kan kokusu geliyor
sende duyuyor musun
göz yaşları akıyor
sende görüyor musun
yağmur gibi mermiler ve bombalar
sende onlardan kaçıyor musun

savaş kopuyor herhangi bir yerde
haykırışlar yükseliyor duyuyor musun
Bombalar sivilleri hedef alıyor
peki sen bunu görüyor musun
o koltuktan koltuğa yaptığınız zulmü
birde buradan görüyor musunuz

Vatan için bayrak için mazlumlar için
çarpışan yiğitleri biliyor musun
birde koltuğa yayılıp
halkları birbirine kıranları
görüyor musun

zorla eline silah verilen
şu çiftçileri çocukları işçileri
ve koltuktan emir verenleri
görüyor musun

biz müdafaa için yaşayan ulu bir milletiz
herkesten böyle bir tutum bekleriz
koltuk uğruna kanlar dökenleri değil
insanları yaşatacak kadar sevenleri severiz

Muhammet Furkan Sayan

Selamete

Ben gidiyorum meçhule
Dostlar kalsın selamete
Ölüm belkide ufukta
Dostlar ben gidiyorum selamete

Hayat ile yaşam arasında
Kalsın dostlar sağlık sizlerde
Ben giderim belkide meçhule
Beni seven sevmeyen kalsın selamete

Ben giderim güle güle
ölümsüzlük benim neyime
Rab bana bir can verdi
Dostlar ayrılık zamanı belkide
ben giderim dostlar kalsın selamete

Muhammet Furkan Sayan

Şiir Niçin Yazılır

Kelimeler dilden dökülmez ak kağıda
Her şeyi ince ince işler gönül
Şiir sıradan bir metin değildir
Duygularla fikrin kesişme noktasıdır

Sanat için dökülmez zannımca kelimeler
Onu armağan etmek ister insan
Kimi zaman içindeki yalnız tufana
Kimi zamanda insanlardaki o heyecana

Toplumundur şiir ayrılamaz ondan
Dili sade bazende süslü olmalıdır
Ama sonuçta toplumun olmalıdır
Zannımca şiir topluma yazılmalıdır

Kafiyeler uyaklar ve türlü süslemeler
Elbet onları sevenler de var
Yalnız ben pek hoşnut olmam bunlardan
Çünkü şiir göze veyahut kulağa yazılmaz
Her şairin şiiri elbet duygulara tercümandır

Muhammet Furkan Sayan

Üzgünüm Bebeğim

Sana güzel bir dünya
Sevgi dolu bir ev
Ve kocaman bir sarılma
Veremedim
Biliyorum bunlardan mahrum kaldın
Senden özür diliyorum
İnan bana üzgünüm bebeğim

Kendi zamanımdan bir meyve
Dedenin zamanından bir atasözü
Annenle tanıştığımız günden bir çiçek
Sana geçmişten miras bırakamadım
Ne gür yapraklı bir ağaç
Nede yüzümün gerçekten güldüğü bir resim
Biliyorum sana betondan ve yalnızlıktan
Plastikten ve çöplerden başka
hiçbir şey bırakamadım
Ama inan bana üzgünüm bebeğim

Muhammet Furkan Sayan

Yılbaşı kutlanır mı

Her gece alem yapanlar
Yetimin hakkına girenler
Kardeşinin etini yiyenler
Neden yılbaşı kutlamazsınız

Ticarete hile katanlar
Ölçüyü eksik tutanlar
Pirince taş bala şeker katanlar
Neden yılbaşı kutlamazsınız

Helal mi haram mı demeden yiyenler
Kendi torbalarını dolduranlar
Ramazandan Ramazana Kur'an okuyanlar
Neden yılbaşı kutlamazsınız

Ezanda kulağı namazda gözü olmayanlar
Hiç ölmeyecek gibi yaşayanlar
Meyhaneden pavyondan çıkmayanlar
Neden yılbaşı kutlamazsınız

Yılbaşı kutlamazsınız haramdır diye
Dinimizde yeri yoktur diye
Peki sorarım siz din kardeşlerime
Diğer hususlarda da böyle misiniz diye

Kul hakkına dikkat eder misin
Ölçüyü doğru kurar mısın
Kardeşinin gıybetini eder misin
Sorarım içkiden kumardan yalandan
Fesattan kibirden hasetten
Cimrilikten iftiradan
Uzak durur musun diye

Sorarım din kardeşlerim
Neden yılbaşı kutlamazsınız

Muhammet Furkan Sayan

Yüce Dağlar

Haykirasım var dağlara
Ufuktaki koca dağlara
Vatanın bekçisi
Ulaşılmaz sıradağlara

Koşasım var enginlerden
Tufan olup uçasım var
Vatanın Bekçisi yüce dağlara
Bitmek bilmeyen bir sevdam var

Muhammet Furkan Sayan

Yüzüncü Yıl Şiiri

gün karanlığa dönmüştü
İnsanların gönlüne çoktan elem düşmüştü
Yenilgi kolay kabul edilmişti
Anadolu Rumeli hatta payitaht
Hepsi gözden çıkarılmıştı
Güç uğruna zenginlik uğruna
Bütün değerleri hiçe saymıştı
İngilizler Fransızlar İtalyanlar
Yunanlar Ermeniler
Yurdu dört bir yandan kuşatmıştı
İstanbul payitaht çoktan düşmüştü
Devleti Ali Osmaniye çoktan yıkılmıştı
Damat Ferit parsel parsel bölmüştü
Anadoluyu
Vermişti İngilize Yunan'a Fransıza
İtalyana Ermeniye
Anadoluda onlara bir devlet vermek isteyen
Batılılara Hayran olmuştu

Umutlar tükenmişti
Artık bir ateş gerekiyordu
Küçük küçük yanan kıvılcımları toplayıp
Bir aleve çevirecek bir meşale gerekiyordu
19 Mayıs günüydü
Karadeniz çıldırmıştı
Üstünde taşıdığı heybetli arslanı
Samsun'a çıkarmıştı
Mustafa Kemal'di o arslanın adı
Mustafa Kemal'di özgürlüğün adı
Mustafa Kemal'di meşaleyi yakanın adı
Havza'ya Amasya'ya Erzurum'a Sivas'a
Ulaştı onun sesi cihanın dört bir yanına
Başladı Türk'ün istiklal savaşı
Destanlar yazıldı
destanlar yazmıştı bu millet asırlar boyunca
Büyük bir destan daha yazdı bir asır önce
Cihana karşı gelip
Bir devlet kurdu
Mustafa Kemal ve yanındaki kahramanlar
Kaçtı Damat Ferit gibiler
Yenildiler
Bu halk onkarı tepetaklak etti
Türk'ün istiklal duygusu
Anadolu'nun bağımsızlık duygusu
Anadolu'nun manevi ruhu
Yeniden bir devlet kurdu

29 Ekim bir devletin
29 Ekim bir milletin
29 Ekim geleceğin yeşerdiği gün oldu
Bütün dünyaya bütün uluslara
Kahramanlık direniş dersi verdi

Ne kadar güçlü olursa olsun
Vatanını sevenler
Bütün düşmanları yener denildi
Bugün 29 Ekim 2023
O koca zaferin getirdiği armağanın
100. Yıldönümü
Bugün benim
Bugün atalarımın
Bugün Anadolu'nun bağımsızlık günü
Bugün Türk'ün bağımsızlık günü

Bugün Mustafa Kemal önderliğinde
Muhasır medeniyetler seviyesine
Bugün Mustafa Kemal önderliğinde
Bağımsızlık yoluna ulaştığımız gün
Bugün gelecek nesillerin
Bugün bizlerin
Bugün Türk istiklâl ve cumhuriyetinin
Ebediyete kadar payidar kalacağı gün
Bugün Anadolu'nun bağımsızlık günüdür

Muhammet Furkan Sayan

Zor Sevda

Kardelen sevdası
Bilir misin bu aşk çıkmazını
Alev alev yanan gönlün
Mum gibi söndüğü zor sevdayı

Bende bu sevdaya talip oldum
Karagözlü bir yâr için
Belki de kardelen gibi
Ölümlle mühürledim bu sevdayı

Kanla terle göz yaşıyla
Zor sevda yoluna
Kardelen sevdası gibi
Kuruyup savrulmak için

Muhammet Furkan Sayan